

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 50
din 06.02.2013**

Dosar nr.: 465/2012

Petiția nr.: 5253 din data 26.10.2012

Petent: P.I.

Reclamați: Primăria .. ., Consiliul Local . . .

Obiect: acordarea unor facilități doar pensionarilor și victimizarea petentului

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. P.I., cu domiciliul în ..

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Primăria . și Consiliul Local . . , cu sediul în ..

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea vizează hotărârea Consiliului Local .. prin care se acordă gratuitate pentru transportul în comun pensionarilor cu venituri de până la 850 lei comparativ cu angajații care au salariul mai mic de 850 lei.

De asemenea, petentul susține că este victimizat de către primar pentru că nu i-a răspuns la sesizările făcute de-a lungul timpului.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresele nr. 5253/27.11.2012 și nr. 5841/27.11.2012 părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Colegiu, la data de 17.12.2012. La termen părțile au fost absente.

3.3. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul a invocat din oficiu excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, raportat la prevederile art. 1 alin. 1 din Legea 554/2004 „*orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul*

legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoasterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public” .

În ceea ce privește al doilea capăt de cerere, respectiv victimizarea, i-au fost solicitate probe.

IV. Susținerile părților **Susținerile petentului**

4.1.1 Petentul susține că hotărârea Consiliului Local, prin care se acordă gratuitate pentru transportul în comun pensionarilor cu venituri de până la 850 lei comparativ cu angajații care au salariul mai mic de 850 lei, produce discriminări pe criteriul categoriei sociale.

De asemenea, petentul susține că este victimizat de către primar pentru că nu i-a răspuns la sesizările făcute de-a lungul timpului. În acest sens, susține că a sesizat autoritatea cu diverse probleme însă nu a primit răspuns la sesizară, așa cum prevede legea.

Susținerile reclamațiilor

4.2.1. Reclamații susțin că acordă, anual, gratuități pe mijloacele de transport în comun, respectiv un număr limitat de călătorii, unei părți din categoria pensionarilor. Numărul beneficiarilor acestei facilități fiind diferit de la an la an în funcție de posibilitățile bugetului local de a susține această măsură de protecție a pensionarilor. Măsura acordării gratuității este legală și, dat fiind faptul că se acordă anual, începând cu luna ianuariu se poate concluziona că are caracter electoral, sau discriminatoriu, în condițiile în care se acordă și altor categorii de persoane (elevi, persoane cu dizabilități, etc).

4.2.2. În ceea ce privește al doilea capăt de cerere, reclamatul susține că Primăria municipiului., prin compartimentele de specialitate și direcții subordonate Consiliului local, s-a implicat în soluționarea problemelor cu care se confruntă proprietarii apartamentelor din blocul ..în care locuiește și petentul, sens în care depune la dosar toată corespondența.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată din oficiu.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, raportat la problema dedusă soluționării, respectiv anularea Hotărârii Consiliului local Sector .. București, Colegiul Director apreciază că C.N.C.D.-ul nu are competență în soluționarea plângerilor prin care se solicită anularea unor acte administrative, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

5.3. Astfel, în raport cu petiția, așa cum este formulată, Colegiul Director reține că obiectul cauzei este hotărârea Consiliului local . . prin care se acordă o facilitate pentru transportul în comun doar pensionarilor cu venituri de până la 850 de lei. Astfel, petentul consideră că angajații cu venituri de până la 850 de lei sunt discriminați prin acest act administrativ.

5.4. Cu privire la legalitatea actului administrativ în cauză, întrucât nu putem vorbi de un act fără să pună în discuție legalitatea acestuia, Colegiul reține în cauză sunt aplicabile prevederile Legi nr. 554/2004 privind Legea contenciosului administrativ, prin care se stipulează la art. 1 alin 1 “1) *Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public*”.

Prin urmare, având în vedere considerentele expuse și petiția, Colegiul urmează a admite excepția invocată în cauză.

5.5. Pe fondul plângerii, reținând definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu*.
- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;
- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

5.6 Astfel, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în **situații comparabile** dar care sunt tratate în **mod diferit** datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

Analizând situația în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit, în cazul nostru, categorie socială, și care are ca scop sau ca efect afectarea unui drept, în condiții de egalitate.

Colegiul nu poate reține situația comparabilă, întrucât cele două categorii de persoane, pensionarii și angajații cu venituri de până la 850 de lei, au statut diferit.

Prin urmare, Colegiul reține că nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform prevederilor art. 2 alin. din O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.7. În ceea ce privește al doilea capăt de cerere, respectiv victimizarea, Colegiul reține prevederile art. 2 alin 7 din OG. Nr. 137/2000 republicată, potrivit cărora “Constituie victimizare și se sancționează contravențional conform prezentei ordonanțe

orice tratament advers, venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării”.

Victimizarea reprezintă o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

5.8. În acest sens, reținem că în materia legislației nediscriminării, astfel cum este transpus aquis-ul communautaire, pentru a ne găsi în situația unei fapte de victimizare este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive acesteia. Astfel, fapta de victimizare se circumstantiază într-un tratament advers care poate îmbraca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „tratament advers” aplicat unei persoane însă textul art.2 alin.7 nu definește expresis verbis tratamentul advers. Sintagma „orice tratament” denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de comportamente, și nu una restrictivă, ceea ce permite reținerea unor calificări diferite în practică, și care pot să varieze de la caz la caz, circumscrise însă caracterului advers sau contrar. În acest sens trebuie luați în considerare mai mulți factori, împreună sau separat: contextul în care s-au produs faptele incriminate, durata „tratamentului” aplicat, efectele și consecințele sale asupra persoanei care le-a suferit, etc.

5.9. Mobilul sau cauza tratamentului advers este determinat de introducerea unei plângeri, sesizări sau acțiuni în justiție. Astfel, actul care determină săvârșirea faptei de victimizare este inițierea unei proceduri administrative sau judiciare, prin introducerea unei plângeri respectiv prin formularea unei acțiuni în justiție, ceea ce presupune existența unei legături de cauzalitate, în lipsa careia nu se poate reține victimizarea.

6.0. Față de aceste considerente, coroborat petiției și materialului probatoriu aflat la dosar, Colegiul Director reține că sesizarea Primăriei municipiului Tg. Jiu de către petent nu a vizat per se încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării de către reclamată. Astfel cum rezultă din înscrisurile aflate la dosar, sesizările au avut în vedere anumite abuzuri ale asociației de proprietari, în opinia petentului, sesizări la care i s-a răspuns (adresa nr. 24104 din 28.10.2011 prin care reclamata îi aducea cunoștință prevederile art. 10 din OG nr. 27/2000, conform cărora “dacă după transmiterea răspunsului se primește o nouă petiție de la același petent cu același conținut, aceasta se clasează la numărul inițial...”).

Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției, și prevederile art.2 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind victimizarea.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției de necompetență a CNCD cu privire la legalitatea actului administrativ, respectiv hotărârea Consiliului local. .;

2. Faptele sesizate nu intră sub incidența art. 2 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată

3. Cu privire la capătul 2 ce cerere, respectiv victimizarea, În cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind victimizarea, astfel cum este prevăzută în art. 2 alin. 7 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

HALLER Istvan – Membru

LAZĂR Maria – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

STANCIU Claudia – Membru

VASILE Vasile Alexandru – Membru

Data redactării: 15.02.2013

Motivat în fapt și în drept A. C. F.

A. P.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.